

στην εἰς ἓνα τοῦ ἐπαγγέλματος τούτου. Ἡ Λαίδη Βέλβιλ ἐν τῇ εὐτυχίᾳ αὐτῆς δὲν ἐσκέφθη νὰ τὸν ἐπιπλήξῃ, καὶ φρονούσα ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέτρεψε τὸ συμβῆναι τούτο ὅπως ὁ Κάρολος τεθῇ ἐν περιστάσεσι μάλλον εὐνοικαίς διὰ τὸ ἀγαθὸν τῆς ψυχῆς του, ἀπὸ καρδίας ἐσυγχώρησε τὸν ἀτυχῆ ἄνθρωπον καὶ τὸν εἶδε θνήσκοντα ἐν τῇ ἐλπίδι ὅτι ὁ Θεὸς τὸν εἶχε καὶ αὐτὸς συγχωρήσει.

Ἀπὸ τοῦ χρόνου ἐκείνου ὁ Κάρολος ἦτο ἡ χαρὰ τῆς μητρὸς του καὶ ἐκείνη, ὅπως διαιώνισεν τὸ συμβῆναι τούτο ἐν τῇ ἱστορίᾳ αὐτῆς, συνήθριζε τῇ 1 Μαΐου (τὴν ἡμέραν καθ' ἣν εὗρε τὸν υἱὸν της), ἐπὶ πολλὰ ἔτη, μέγαν ἀριθμὸν ἐκ τῶν καπνοδοχοκαθαριστῶν τῆς ἡλικίας του, ὅπως παράσχῃ αὐτοῖς γεῦμα, καὶ διηγῆται τὴν ἱστορίαν τοῦ Καρόλου, καὶ διδάσκῃ αὐτοὺς ὅτι ὁ Θεὸς ἀκούει ἀείποτε τῶν προσευχῶν ἡμῶν, καὶ ἀπαντᾷ εἰς αὐτάς, ἀλλὰ πολλάκις κατ' ἀπροσδόκητον δι' ἡμᾶς τρόπον.

Η ΕΝ ΤΗ ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΗ ΑΛΓΕΡΙΑ:

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Ἡ εἰκὼν ἣν παρατίθεμεν ἀνωτέρω εἶναι ἡ τοῦ Βοῦ-Ἀμενᾶ ἀρχηγοῦ τῶν ἐπαναστατῶν οἵτινες πολλὰς παρ-έσχον ἐνοχλήσεις οὐ πρὸ πολλοῦ χρόνου τοῖς Γάλλοις ἐν Ἀλγερίᾳ. Ἐπὶ κεφαλῇς πολλῶν χιλιάδων ἐπαναστατῶν τοὺς ὁποίους ὁ ἴδιος συνήγειρε ἐπετέθη κατὰ σώματος τινος τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ διευθυνομένου εἰς Σεγάλαν. Μετὰ μεγάλης δυσκολίας κατωρθώθη ἡ διασκορπίσις τῶν ἐπαναστατῶν τούτων, προσενησάντων τοῖς Γάλλοις φοβερὰς ζημίας. Ἐνθαρρυνθεὶς ἐκ τοῦ κατορθώματος τούτου ὁ Βοῦ-Ἀμενᾶ ἐπειράθη ἀμέσως μετέπειτα νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ἐπίθεσιν ἀλλὰ τὴν φορὰν ταύτην ὁ στρατηγὸς Βρενετιέρ τὸν κατετρόπως τοσοῦτον ὥστε ἀπώλεσε πολὺ ἐκ τοῦ γοήτρου του παρὰ τοῖς ὁπαδοῖς αὐτοῦ. Βιασθεὶς νὰ ἐπανεέλθῃ οἰκαδὲ μὲς κενὰς χεῖρας, πάλιν καταγίνεται νὰ ἐξεγείρῃ τινὰς ἐκ τῶν τοῖς γάλλοις ὑποτεταγμένων φυλῶν καὶ νὰ αὐξήσῃ τὰς δυνάμεις του ὅπως ἐκδικηθῇ τοὺς ἐχθροὺς του.

Ο ΒΥΡΩΝ ΚΑΙ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ

Λίαν κατάλληλος εἶναι ὁ φόρος τὸν ὁποῖον οἱ Ἑλλη-νες ἀπέτισαν πρὸ τινων ἡμερῶν τῇ μνήμῃ τοῦ Λόρ-δου Βύρωνος, καὶ ὁ ποιητὴς, ἱστάμενος ἐν μαρμαρῷ ἐν Μεσολογγίῳ, βλέπει πρὸς λίαν διαφόρους σκηνὰς ἐκείνων τὰς ὁποίας εἶδε ὅτε ἦτο ἐπὶ ἐν τῇ ζωῇ. Ὁ ἐθνικὸς ὀλεθρὸς τὸν ὁποῖον ἐθρῆνει φαίνεται ὅτι ἀπεσοβήθη τὸ ἐθνικὸν μεγαλεῖον τὸ ὁποῖον ἐκεῖνος ἐπανηγύρισεν ὑπόσχεται νὰ ἐπιστρέψῃ. Κατὰ τὰ ἔτη ἅτινα παρῆλθον ἀπὸ τοῦ θανάτου του ἡ Ἑλλὰς πολλὰ ἐτέλεσε πρὸς ἀνάκτησιν τῆς πολιτικῆς θέσεως τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀπολέσει, σήμερον δὲ πᾶσα νῆσος τοῦ Ἀρχιπελάγους παρέχει καταφύγιον εἰς τὰ ἐμπορικὰ αὐτῆς πλοῖα· οἱ γεωργοὶ αὐτῆς ἐγκαθίστανται ἐν ταῖς πε-

διάσι τῆς Θεσσαλίας, καὶ οἱ σκαπανεῖς καὶ οἱ ἱδρυ-ται ἐκεῖνοι προοδεύσαντος πολιτισμοῦ, ἤρξαντο ἐνεργοῦντες τὸ ἔργον αὐτῶν ὑπὸ τὴν σκιάν τοῦ Ὀλύμπου. Ἐκ τοῦ βάθρου ἐφ' οὗ ὁ ποιητὴς ἱσταται τα-χέως θέλει ἶδει ὁλόκληρον τὸ ἐμπόριον τῆς Μεσο-γείου διαπεμπόμενον διὰ τοῦ κόλπου τὸν ὁποῖον ἐ-πλευσεν ὁ Ἀρίων ἐπιβαίνων δελφίνος, καὶ διερχόμε-νον διὰ διόρυγος διὰ τοῦ ἰσθμοῦ ἐκείνου ἐφ' οὗ οἱ ἐ-πιδρόμεις τῶν Ἀθηνῶν ἐκύλισαν τὰς τριῆρεις τῶν ἐ-πὶ ξυλίνων κιλύνδρων εἰς τὸ Αἶγαίον.

(Ἐκ τοῦ New York Herald).

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

ΤΩΝ ΗΝ. ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ

Δημοσιεύομεν ὡδε τὴν προκήρυξιν τοῦ προέδρου τῶν Ἡν. Πολιτειῶν δι' ἧς, ὡς κατ' ἔτος εἴθισται, προσκα-λεῖ ὁ τῆς χώρας ἐκείνης κυβερνήτης τοὺς κατοίκους τῆς Ἀμερικῆς νὰ παύσωσι πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν ἐν ὥρισμένη ἡμέρᾳ ὅπως εὐχαριστήσωσι τὸν Θεὸν διὰ τὰ ἀγαθὰ τῶν ὁποίων ἀπήλαυσαν κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο. Ἡ προκήρυξις ἔχει κατὰ λέξιν ὡς ἐξῆς:

«Ἐπὶ πολὺ ὑπῆρχεν εὐσεβὲς συνήθεια τοῦ λαοῦ ἡ-μῶν, περὶ τὸ τέλος τοῦ ἔτους νὰ ἀφορῶσιν ἐπὶ τῶν παρελθόντων ἀγαθῶν τῶν ὁποίων ἀπήλαυσαν κατὰ τὰς διαφόρους ὥρας τοῦ ἔτους καὶ νὰ ἀποδίδωσιν εὐ-χαριστίας τῇ τὰ πάντα διδούσῃ Πηγῇ ἐξ ἧς ταῦτα ἀπορρέουσιν. Καίτοι δὲ κατὰ τὴν περίοδον ταύτην, καθ' ἣν τὸ πίπτον φύλλον εἰδοποιεῖ ἡμᾶς ὅτι ὁ και-ρὸς τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν καθήκοντος πλησιάζει, τὸ ἔθνος ἡμῶν διατελεῖ ἐτι ἐν βαθεῖ πένθει καὶ ἡ λύπη ἥτις ἐπλήρωσε τὴν καρδίαν ἡμῶν εὐρίσκει ἐτι τὴν θλίβε-ρὰν αὐτῆς ἔκφρασιν πρὸς τὸν Θεὸν ἐνώπιον τοῦ ὁποῖου μόλις ἐσχάτως ἐκύψαμεν ἐν θλίψει καὶ ἰκεσίᾳ, μολα-ταῦτα τὰ ἀναρίθμητα εὐεργετήματα τὰ ὁποῖα ἐπε-δαφιεύθησαν ἡμῖν κατὰ τὸ τελευταῖον δωδεκάμηνον προκαλοῦσι τὴν θερμὴν ἡμῶν εὐγνωμοσύνην καὶ κα-θίσταται ἐκ τούτου πρέπον ὅπως εὐγνωμονοῦντες χα-ρῶμεν ὅτι ὁ Κύριος ἐν τῇ ἀπειρῷ Αὐτοῦ εὐσπλαγχνίᾳ λίαν σαφῶς ἠνύνησε τὴν πατρίδα καὶ τὸν λαὸν ἡ-μῶν. Εἰρήνη ἐκτὸς καὶ εὐδαιμονία ἐντὸς ἐδόθησαν ἡ-μῖν. Λοιμὸς δὲν ἐπεσκέφθη τὸν τόπον ἡμῶν, τὰ ἄφθο-να προνόμια τῆς ἐλευθερίας τὰ ὁποῖα οἱ πατέρες ἡ-μῶν κατέλιπον ἡμῖν ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτῶν εἶναι ἐτι ἡ αὖξουσα ἡμῶν κληρονομία· ἐάν δὲ ἐν μέρεσι τισι τοῦ εὐρέως ἡμῶν κράτους λύπη τις ἐπεσκέψατο τοὺς ἀ-δελφούς ἡμῶν ἐν ταῖς τῶν δασῶν κατοικαίαις, ὅμως καὶ ἡ δυστυχία αὕτη ἐμετριάσθη καὶ κατὰ τινα τρό-πον ἡγιασθῇ διὰ τῆς γενναίας συμπαθείας διὰ τοὺς παθόντας ἥτις προεκλήθη καθ' ὅλην ἡμῶν τὴν γῆν.

Διὰ πάντα ταῦτα εἶναι ἀρμόζον ὅπως ἡ φωνὴ τοῦ ἔθνους ἀνυψωθῇ εἰς τὸν Θεὸν ἐν ἀφοσιώσει καὶ σε-βασμῷ.

Ἐπομένως ἐγώ, ὁ Τσέστερ Α. Ἀρθωρ, Πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, συνίστημι ὅπως σύμπας ὁ

λαὸς τηρήσῃ τὴν ἡμέραν Πέμπτην, 24ην Νοεμβρίου, ἐνεστῶτος, ὡς ἡμέραν ἐθνικῆς εὐχαριστίας καὶ προσευχῆς καταπαύων, ὅσον ἐστὶν ἐφικτὸν, τὰς καθημερινὰς ἀσχολίας καὶ συνερχόμενος ἐν τοῖς διαφόροις τόποις τῆς λατρείας, ὅπως ἐκεῖ ἀποδώσῃ τιμὴν καὶ αἶνον τῷ Παντοδυνάμῳ Θεῷ, οὗ ἡ ἀγαθότης ὑπῆρξε τοσοῦτω πρόδηλος ἐν τῇ ἱστορίᾳ καὶ τῷ βίῳ ἡμῶν, καὶ προσφέρῃ θερμὴν προσευχὴν ὅπως αἱ γενναιοδωραὶ τοῦ ἐξακολουθήσωσι διδόμεναι ἡμῖν καὶ τοῖς τέκνοις ἡμῶν.

Εἰς μαρτύριον τοῦτου τίθημι ὧδε τὴν ὑπογραφὴν μου καὶ ἐντέλλομαι τὴν ἐπίθεσιν τῆς σφραγίδος τῶν Ἡν. Πολιτειῶν.

Ἐγένετο ἐν τῇ πόλει τῆς Βασιγκτῶνος τῇ τετάρτῃ τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου ἐν ἔτει τοῦ Κυρίου ἡμῶν χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ ὀγδοηκοστῷ πρώτῳ καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν Ἡν. Πολιτειῶν ἑκατοστῷ ἑκτῷ.

(Υπογ.) ΤΣΕΣΤΕΡ Α. ΑΡΘΡ.

Ἰάκωβος Γ. Βλαῖν

Γραμμ. τῆς Ἐπικρατείας».

ΤΟ ΠΑΡΑΣΗΜΟΝ ΤΗΣ ΠΕΡΙΚΝΗΜΙΔΟΣ

Τὸ περιβλεπτον τοῦτο παράσημον ιδρύθη ὑπὸ Ἐδουάρδου Γ' βασιλέως τῆς Ἀγγλίας ἐπὶ σκοπῷ νὰ ἀνακτήσῃ τὴν Γαλλίαν, ἣν ἤξiou ὡς δικαίωματι ἀνῆκουσαν τῇ μητρὶ του. Ποθὼν νὰ ἐνώσῃ τοὺς καλλιτέρους στρατιωτικούς τῆς Εὐρώπης ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτοῦ συμφέροντι, ἐσχέδιασε καὶ ἀνίδρυσε τὴν στρογγύλην τράπεζαν τοῦ βασιλέως Ἀρθούρου, καὶ ἐπροκῆρυξεν δημοσίους ἀγῶνας εἰς οὓς πάντες οἱ ὑψηλῆς περιοπῆς καὶ μεγάλης ἀνδρείας ἕξένοι προσεκλήθησαν.

Ἡ θέσις διὰ τὴν ἀρειμανίαν ταύτην ἀσκήσιν ὠρίσθη ἐν Οὐνδσῳρ, καὶ κατὰ τὴν πρώτην τοῦ ἔτους 1344, ἐδημοσίευσεν τὰ βασιλεῖα αὐτοῦ γράμματα, δι' ὧν ἐχορηγεῖτο προστασίς καὶ ἀσφαλὴς δίοδος εἰς ἐκείνους τοὺς ξένους ἱππότες ὅσοι ἐπεθύμουν νὰ κινδυνεύσωσι τὴν τιμὴν αὐτῶν ἔξ ὑπόληψιν εἰς τοὺς ἀγῶνας ἐκείνους καὶ τὰ ἱπποδρόμια οἵτινες ἔμελλον νὰ τελεσθῶσι τῇ 19 Ἰανουαρίου. Ὅταν ἦλθεν ὁ χρόνος ὁ βασιλεὺς παρέθεσε μέγα δειπνον δι' οὗ ἤρξατο ἡ τελετή· εἰτα δὲ διατάξας ὅπως ἡ πανηγυρίς αὕτη τελῆται ἐτησίως κατὰ τὴν Πεντηκοστὴν ἀνήγειρε πρὸς τοῦτο ἰδιαίτερον οἰκοδόμημα ἐν τῇ ἐπαύλει ἐν ᾧ ἐτέθη στρογγύλη τράπεζα, διακοσίων ποδῶν διαμέτρου, κατὰ μίμωσιν ἐκείνης τοῦ βασιλέως Ἀρθούρου ἐν Βιντσέστερ, καὶ ἐφιλοξένοι τοὺς ἱππότες διὰ δαπάνης 100 λιρῶν καθ' ἐβδομάδα, ὅπερ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις δὲν ἦτον ἀσήμενον ποσόν.

Ἡ ὀνομασία ἡ δοθεῖσα εἰς τὸ παράσημον τοῦτο, ἡ τῆς περικνημίδος, ποικίλως ἐξηγήθη· ἀλλ' ὑποτίθεται ὡς λαβοῦσα τὴν ἀρχὴν ἐκ τοῦ ἐξῆς παριστατικοῦ. Τὸ 1347 ὁ βασιλεὺς ἔδωκε τὸ σύνθημα διὰ μίαν τῶν αἵματηρῶν αὐτοῦ μαχῶν ἐν Γαλλίᾳ διὰ τῆς ἐπιδείξεως τῆς περικνημίδος του· ὅταν δὲ οἱ καρποὶ τῆς

νίκης ἦσαν πλήρεις ἵδρυσεν τὸ παράσημον, δούς τῇ περικνημίδι τὴν ὑπεροχὴν μεταξὺ τῶν ἄλλων αὐτοῦ παρασῆμων. Ἐντεῦθεν ὁ ἐκλεκτὸς ἀριθμὸς ἐκείνων τοῦς ὁποίους συνεσωμάτωσε ἐν τῇ ἀδελφότητι ἐκλήθησαν τὸ πρῶτον *Equites Aurea Periscelide*, ἥτοι ἱππότες τῆς χρυσοῦς Περικνημίδος. Τὸ λόγιον *Honi soit qui mal y pense*, ἐλέχθη πρὸς ἀποδοκιμασίαν τοῦ βασιλέως τῆς Γαλλίας, ὅστις ζηλότυπος ὦν τοῦ ἱπποτικοῦ πνεύματος τοῦ Ἐδουάρδου, εἶχεν ἰδρύσει ἀντίστοιχον παράσημον πρὸς τὸ τοῦ ἱππότης τῆς στρογγύλλης τραπέζης, τὸ ὁποῖον ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας εἶχε πρότερον ἰδρύσει.

Ὅταν ὁ ιδρυτὴς τοῦ διασῆμου τοῦτου τάγματος ἐσχημάτισεν κανόνας καὶ θεσμούς πρὸς διοίκησιν αὐτοῦ, ἀπεφάσισεν ἔπειτα νὰ ἐκλέξῃ ἐξ ἐκείνων οἵτινες τὰ μάλιστα διεκρίθησαν διὰ τῶν πράξεων αὐτῶν καὶ τῆς ἐντίμου αὐτῶν διαγωγῆς, εἴκοσι ἐξ ἐκ τῶν μᾶλλον διασῆμων ἱπποτῶν, οἵτινες ὁμοῦ μὲ αὐτὸν, νὰ ἀπαρτίσωσι τὸν ἀριθμὸν εἰς τὸν ὁποῖον τότε, καὶ πάντοτε εἰς τὸ ἐξῆς, περιωρίσθη, πλὴν τῆς προσθήκης ξένων ἡγεμόνων, τοὺς ὁποίους τὸ τάγμα ἐν πάσῃ ἐποχῇ κατέταξε μεταξὺ τῶν μελῶν του.

Ο ΑΓΡΙΠΠΑΣ ΚΑΙ Ο ΘΑΥΜΑΣΤΟΣ

Ὅταν ὁ Ἀγρίππας ἦτο ἰδιώτης, κατηγορήθη παρὰ τινος τῶν ὑπηρέτῶν του ὅτι ὠμίλησε ὑβριστικῶς περὶ τοῦ Τιβερίου, καὶ κατεδικάσθη παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος νὰ ἐκτεθῇ σιδηροδέσιμος πρὸ τῆς πύλης τῶν ἀνακτόρων. Τοῦ καιροῦ ὄντος λίαν θερμοῦ ὁ Ἀγρίππας ἐδίψησε πολὺ· ἰδὼν τὸν Θαυμαστὸν, ὑπηρέτην τοῦ Καλιγούλα, διερχόμενον παρ' αὐτῷ μὲ δοχεῖον πλήρες ὕδατος ἐκάλεσεν αὐτὸν καὶ παρεκάλεσε νὰ τῷ ἐπιτρέψῃ νὰ πῇ. Ὁ ὑπηρέτης ἔδωκε τὸ δοχεῖον μετὰ μεγάλης εὐμενείας· ὁ Ἀγρίππας καταπαύσας τὴν δίψαν αὐτοῦ τῷ εἶπεν: «Βεβαιώθητι Θαυμαστὲ, ὅτι ἐὰν ποτὲ ἐλευθερωθῶ ἀπὸ τῆς δεσμεύσεως ταύτης, θέλω ἡμέραν τινα σὲ πληρώσει καλὰ διὰ τὸ ὕδωρ τοῦτο».

Ἀποθανόντος τοῦ Τιβερίου, ὁ διάδοχος αὐτοῦ Καλιγούλας οὐ μόνον ἠλευθέρωσε τὸν Ἀγρίππαν, ἀλλὰ τὸν κατέστησε βασιλεῖα τῆς Ἰουδαίας. Ἐν τῇ ὑψηλῇ ταύτῃ θέσει ὁ Ἀγρίππας δὲν ἐλησμόνησε τὸ ποτήριον τοῦ ὕδατος τὸ δοθὲν αὐτῷ ὅταν ἦτο δέσιμος. Ἀμέσως ἐκάλεσε τὸν Θαυμαστὸν καὶ τὸν κατέστησε διαχειριστὴν τῶν ἀνακτόρων του.

ΥΠΟΓΕΙΟΣ ΒΙΟΣ ΕΝ ΑΓΓΑΙΑΙ

Αἱ περὶ τῆς ὑποβρυχίου σύραγγος, τῆς σκοπούσης νὰ ἐνώσῃ διὰ σιδηροδρόμου τὴν Γαλλίαν μετὰ τῆς Ἀγγλίας συζητήσεις, καὶ αἱ ἐρευναι περὶ τοῦ κατὰ πόσον θὰ ἐγίνετο χρῆσις ταύτης ὑπὸ τῶν ἐπιβατῶν ἐὰν κατεσκευάζετο, προσέκαλεσαν τὴν ἐξέτασιν περὶ τῆς ἐκτάσεως τῶν ὑπογείων ὁδῶν τῶν ἤδη ὑπαρχουσῶν ἐν Μεγάλῃ Βρεττανίᾳ, καὶ περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν προσώπων ἐν τῇ χώρᾳ οἵτινες συνήθως ἀσχολοῦνται